



Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1068 27 tháng 12 năm 2015

Thơ ngỏ

Nội Loạn

*Nội loạn qui tiên khó thực hành
Thực hành chất phát tự mình thanh
Phát minh Trời độ duyên lành tốt
Ai khổ ai lo tự thực hành*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 08/04/2006 đến 14/04/2006

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đứng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Tại sao phải đau khổ?
- 2) Xuống địa ngục khổ bao lâu?
- 3) Qui nguyên bằng cách nào?
- 4) Rõ hành trình bằng cách nào?
- 5) Quý yêu Trời bằng cách nào?
- 6) Chánh pháp là gì?
- 7) Hợp thì là sao?

<p>1) Montréal, 08-04-2006 3 : 15 AM <i>Hỏi : Tại sao phải đau khổ?</i></p> <p>Đáp : Thừa tại vì thiếu tu Kệ : <i>Mê lầm tự tạo thêm đau khổ Trí tâm không khai duyên không có Tự mê lộn xộn tạo nắm mờ Chôn thân trong khổ xuống địa ngục</i></p>	<p>2) Montréal, 09-04-2006 3 : 20 AM <i>Hỏi : Xuống địa ngục khổ bao lâu?</i></p> <p>Đáp : Thừa xuống địa ngục khổ triền miên Kệ : <i>Tang thương khóc khổ rên ầm ì Trí tuệ không thông trong động loạn Khổ hành tự thức gieo duyên tốt Cần tu tiến hóa quý thương Trời</i></p>
<p>3) Montréal, 10-04-2006 3 : 30 AM <i>Hỏi : Qui nguyên bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp : Thừa qui nguyên bằng cách hành chánh pháp Kệ : <i>Khai thông trí tuệ pháp phân minh Duyên Trời tận độ trong pháp trình Thành tâm học hỏi tìm chơn lý Sửa mình tiến hóa rõ hành trình</i></p>	<p>4) Montréal, 11-04-2006 3 : 35 AM <i>Hỏi : Rõ hành trình bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp : Thừa rõ hành trình bằng cách thực hành chánh pháp Kệ : <i>Thực hành chánh pháp rõ cách tu Duyên đạo tình đời không lẫn lộn Qui nguyên thiên giác rõ sang tôi Tâm tu tự thức duyên may Trời độ</i></p>
<p>5) Montréal, 12-04-2006 3 : 50 AM <i>Hỏi : Quý yêu Trời bằng cách nào?</i></p> <p>Đáp : Thừa quý yêu Trời bằng cách tu chánh pháp Kệ : <i>Mênh mộng Trời Đất thông thiên địa Học hỏi không ngừng tự giác mê Triền miên Trời độ không ngừng nghỉ Thực hành chánh pháp năng tu trì</i></p>	<p>6) Montréal, 13-04-2006 3 : 55 AM <i>Hỏi : Chánh pháp là gì?</i></p> <p>Đáp : Thừa chánh pháp là thực hành đúng đắn Kệ : <i>Tỉnh giấc tự giải mê trí mình Tự ngộ chơn tình Trời ban chiếu Quý tướng Trời cao khai minh trí Duyên lành đạt pháp tiến hợp thì</i></p>
<p>7) Montréal, 14-04-2006 4 : 05 AM <i>Hỏi : Hợp thì là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa hợp thì là đúng lúc cần đến Kệ : <i>Gom gọn tâm tu xây dựng tiến Phân minh đời đạo sống an yên Tình Trời nói rộng tâm tu hưởng Cần khôn vũ trụ tiến không lường</i></p>	

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tình Thương

Hồ ơi! Mãn khóa tình thương
Thương thương nhớ nhớ giữ gương thanh hòa.
Học xong khóa học tình Cha
Người người thức giấc, hồ ơi!
Người thức giấc vượt qua khổ nạn.

Hồ ơi! Huynh đệ bạc bòn
Giữ phần thanh tịnh cảm an cảm hòa.
Cùng chung sanh hoạt một nhà
Yêu thương tha thứ, hồ ơi!
Yêu thương tha thứ chan hòa tình thương.

Hồ ơi! Chơn lý mở đường
Về nhà tự học yêu thương muôn loài.
Từ trong cho đến bên ngoài
Trí tâm giao cảm, hồ ơi!
Trí tâm giao cảm miệt mài tình thương.

Hồ ơi! Ban rải tình siêu
Tình người rõ rệt thương yêu vui hòa.
Thực hành mến cảm tình Cha
Nằm trong sáng suốt, hồ ơi!
Nằm trong sáng suốt sống hòa sống thương.

Hồ ơi! Nhận định như gương
Mọi bề quang chiếu nắng sương cảm hòa.
Trở về vị trí thật thà
Khai thông trực giác, hồ ơi!
Khai thông trực giác minh qua đạo đời.

Hồ ơi! Tiến hóa hợp thời
Thượng Ngươn Thánh Đức chẳng rời chơn tâm.
Đồng hành vui cảm hát ngâm
Thanh thanh diệu diệu, hồ ơi!
Thanh thanh diệu diệu hướng Trời thực thi.

Hồ ơi! Sử sách chép ghi
Cha ban mùi đạo chuyển thì tâm can.
Đệ huynh chuẩn bị nhiều màn
Sửa mình tiến hóa, hồ ơi!
Sửa mình tiến hóa tâm thì đạt an.

Hồ ơi! Hớn hở vui bàn
Chia tay tự hẹn lập màn nội tâm.
Vô Vi ăn Tết tái tâm
Nhấn Hòa Thiền Viện, hồ ơi!
Nhấn Hòa Thiền Viện triển miên học hành.

Hồ ơi! Chúc bạn tâm thanh
Dẹp phần nghiệp chương đấu tranh chẳng còn.
Cần khôn vũ trụ đường môn
Luật ban rõ rệt, hồ ơi!
Luật ban rõ rệt thực hành giác tâm.

Hồ ơi! Rộng mở diệu thâm
Hy sinh phục vụ giữ tâm thanh bình.
Cần khôn vũ trụ trong mình
Tương hành tương thức, hồ ơi!
Tương hành tương thức hạ mình học tu.

Lương Sĩ Hằng.
Vĩ Kiên, 31-10-1987

THẦY GIẢNG CHO CỘNG ĐỒNG VIỆT NAM TẠI WESTMINSTER
19/01/1991

Bạn đạo: Dạ, của một vị khác. Có ba câu mà có liên quan với nhau thành ra tôi xin phép đọc hết cả ba câu. Xin ông Tám giải thích, tại sao chúng ta nên cúng chay hay cúng mặn vào ngày giỗ? Và sự cúng tế như vậy có ý nghĩa gì? Và người thân đã mất có được hưởng những món ăn mà trong gia đình bày ra cúng không?

Đức Thầy: Cúng chay là mình hướng thiện, làm những chuyện thanh sạch để dâng tổ tiên, dâng cho những phần hồn thoát xác là phần hồn nhẹ hơn. Còn nếu chúng ta cúng mặn, thì những cái vong chêt rồi á nó đi đòi mạng, nó luẩn quẩn bên chúng ta thì cái bữa tiệc cúng nó không có vui. Vui ăn nhậu rồi người nào người nấy về bệnh chớ không có lợi. Chúng ta cúng chay mới có lợi; thanh sạch, nó hướng tâm về người chết, người chết nó nhẹ hơn. Bây giờ mình đi giết người, đi giết những phần hồn đó là nó tạo trược cho cái gia đình; như ăn vui vậy nhưng mà rốt cuộc về là bệnh hết, không có khỏe đâu! Người ta bệnh người ta không có biết đâu! Nay một chút, mai một chút rồi nó sẽ bệnh.

Bạn đạo: Dạ, một vị này có hai câu hỏi. Câu thứ nhất: Tôi luôn luôn quyết định và làm nhiều điều không đúng và sau đó thì ân hận, như vậy tôi phải làm sao trong cuộc sống?

Đức Thầy: Thì đó là cái khối thần kinh bị ô nhiễm, bây giờ mình thanh lọc cái khối thần kinh, bộ ruột nó càng ngày càng tốt thì nó nhận định sáng suốt hơn, nhanh hơn, bén nhạy hơn. Vì bộ ruột ô trược cho nên suy nghĩ cái gì nó chậm trễ hơn người ta một bước; cũng như đi cò: người ta đi ba bước trước, mình đi có một bước, làm sao được? Vì cái chân động trong cơ tạng mình nó yếu thì phải tạo cái chân động cơ tạng mình cho nó hòa nhã, thanh nhẹ thì nghĩ cái gì là đúng phước cái đó chứ không có sai.

Bạn đạo: Dạ câu thứ hai: Lúc chết đi, hồn sẽ đi đâu? Hay là đi vào cõi luân hồi đầu thai lại như phép Phật đã nói?

Đức Thầy: Tùy duyên. Chúng ta, cái luật nhân quả ở hiền gặp hiền, ở ác gặp ác. Cho nên kiếp này mà quý vị muốn tương lai quý vị trở lại làm người đàng hoàng hơn quý vị nên hướng thiện, như là phóng sanh hay là hướng thiện để giúp đỡ người đau khổ và tha thứ, thương yêu những người ở gia đình; ai kích động mình mình không có phiền muộn và không có trách móc người khác thì kiếp sau cái phần hồn sẽ được an hưởng ở cõi nhẹ hơn, giáng lâm trong những cái gia đình phúc đức hơn.

Bạn đạo: Dạ câu hỏi tiếp theo là: Bằng phương pháp nào để dẹp bỏ được tạp niệm?

Đức Thầy: Những tạp niệm là do ý chí của mình. Ý chí mình vun bồi đi giải thoát thì những tạp niệm không cần thiết. Mình làm việc cần thiết thay vì không cần thiết. Những không cần thiết là chuyện gì của thiên hạ mình cũng xen vô, đó là chuyện không cần thiết; trong này mà xen vô chuyện đó làm gì?! Cho nên, đấng này có cái phương pháp niệm Nam Mô A Di Đà Phật, mình rảnh mình niệm Nam Mô A Di Đà Phật cho điện năng cơ tạng càng ngày càng dồi dào hơn. Cái chuyện cần thiết mình làm và không làm những chuyện không cần thiết. Cho nên người đời thường thường xen vô chuyện của người khác: xen vô chuyện của con, xen vô chuyện của cháu, xen vô chuyện của hàng xóm; thét rồi khùng, không có phát triển được là vậy!

Bạn đạo: Thưa ông Tám, khi ông Tám nói: “Biển cho lạng Minh Châu mới phát”, xin ông Tám cho biết rõ lý do tại sao và ý nghĩa của nó?

Đức Thầy: Cơ tạng của chúng ta là 70% nước, mà chúng ta cứ dấy động hoài, thần kinh chuyển chạy hoài thì làm sao nó yên?! Cho nên ngồi thiền là “Biển cho lặng”, ở đâu nó lắng đọng; tất cả relax, nó thả yên hết tất cả mọi sự việc. Vì nó muốn tiến về Đấng Từ Bi thì phải thanh nhẹ. À, nó giải thoát để đi đánh lễ Phật, nó phải là Phật nó mới đánh lễ Phật được; còn nó không phải trình độ Phật, cái giới Phật làm sao nó đánh lễ Phật được?! Chúng ta là con người, chúng ta mới đánh lễ con người được. Mà chúng ta thanh nhẹ lên đánh lễ Phật là chúng ta phải ở trong cái lãnh vực của Phật chúng ta mới đánh lễ được, thì phải làm cho nhẹ.

Bạn đạo: Thưa, câu hỏi tiếp theo: Theo ông Đào Duy Anh thì Vô Vi nghĩa là không được trái với đạo lý, nhưng theo ông Tán thì “Vi” có nghĩa là nhỏ, rất nhỏ! Vậy tưởng chừng như có sự khác biệt giữa nghĩa của ngôn từ. Theo cách viết chữ Nho thì dường như hai chữ “Vi” về hình thức có khác nhau, xin ông Tán vui lòng giải thích?

Đức Thầy: Chữ nghĩa hồi xưa nó khác, bây giờ mình động loạn quá nhiều mình phải hướng về “Không” thì mới có cơ hội học hỏi và tiến hóa. Kỳ này phải lấy kinh sống mà học, đừng có ôm ba cái kinh chết rồi đi diễn giải sai hết tội, rồi khổ cho cả đám, không có phát triển được!

Bây giờ quý vị thấy rõ không: có hỏa tiễn bay lên trời, có vệ tinh bay lên trời, cuộc cố gắng phát triển của con người nó đi lên. Đạo cũng vậy, đạo đi nhanh hơn nữa. Chúng ta phải đi trong tự nhiên và hồn nhiên. Tất cả đạo là tự nhiên và hồn nhiên, chớ không phải tôi ôm cuốn sách đạo đi là tôi người đạo đâu! Tôi nói dốt trong cuốn sách mà thôi! Vì cuốn sách nó nói như vậy, tôi theo cái người viết mà tôi nói chứ chính tôi tôi chưa nói được. Đạo là tự nhiên và hồn nhiên, tôi phải phát ra mà tôi nói. Cho nên, tôi từ hồi nào tới giờ không bao giờ tôi xem sách, để tự nó mở huệ hay làm gì nó nói được là nói; mà trong quần chúng người ta cần dùng tôi thì tôi nói. Tôi nói thẳng thắn sự thật như vậy chớ tôi không có vị nể bất cứ một ai. Cho nên, những văn chương không áp chế tôi được vì sự thật là sự thật, tôi phải đi về sự thật. Mà rốt cuộc quý vị phải chết với quý vị và đi tìm sự thật. Đó là cái chánh pháp.

Cho nên, thực hành cái pháp để mở tâm mở trí mới rõ ràng. Rõ ràng, không có ý lại nơi một cái văn chương người nào. Người nào viết là cái ý của họ dọn dẹp cho nó đẹp, văn chương để kiếm tiền, mình phải hiểu. Rồi có nhiều người, người ta thực tâm muốn đóng góp, người ta viết, mình coi thử người đó có hành đạo hay lượng lặt của người khác, biết không? Cho nên, đừng có nói tôi hay chữ là hay chữ không; hay chữ phải hay thức không? Thức có mở không? Thức còn chấp là cái chữ nghĩa không có giá trị! Viết là viết để đó thôi chớ không có ai học hành. Còn mình thực hành để ảnh hưởng người khác, cái đó là chánh pháp. Cho nên phải cần thực hành để tiến hóa.

À, Phật là ngu, Phật đâu có khôn, Phật đâu có lừa gạt người ta, Phật là ngu! Bị ngu nó mới trở về thanh tịnh. Quý vị không thanh tịnh là quý vị khôn mới không thanh tịnh: lo chuyện này, lo chuyện kia, lo chuyện nọ, tưởng mình khôn! Không thanh tịnh! Mà không lo gì hết thì tự nhiên nó ngu, ngu nó mới thanh tịnh; thanh tịnh nó mới sáng suốt, sáng suốt nó mới từ bi. Cho nên những người ngu muội không học chữ, dốt nát nhưng mà nói cái gì mà đau khổ của người khác là họ giúp liền. Cái tâm họ, họ chỉ biết cái tâm không, họ không có biết cái chữ, không có lạc trong cái rừng văn chương. Cái rừng văn chương nó làm lý luận đủ chuyện trong óc và không có thực hành được cái mình mong muốn. Cho nên người tu phải thực hành đúng đắn cái mình mong muốn để tiến hóa, vì cuối cùng chúng ta phải ra đi, không có ai vĩnh viễn ở trên mặt đất này mà tranh giành cái gì; không tranh giành được cái gì! Từ hồi nào tới giờ cách mạng, chánh trị làm lu bù đâu có ai thành công đâu?! Một thời gian làm việc Tiên thôi! Mà tâm thức của chúng ta, chúng ta phát tâm, cộng đồng ngồi lại với nhau trong cái nguyên lý phát tâm thì nó có thực hiện được tình thương và đạo đức của Thượng Đế rõ ràng, xã hội sẽ tốt hơn.

Cho nên ngày hôm nay tôi thấy rằng tôi ra đây, tôi thực hiện phương pháp công phu và tôi cũng ảnh hưởng một số người. Chớ bây giờ tôi thấy Hội Ái Hữu Hoa Kỳ cũng nhiều người tự động phát tâm, cái đó sự cao quý vô cùng, không thể tìm được! Người ta có tiền người ta không xài, người ta in kinh cho người khác.

Người ta in kinh cho người khác, người ta không ăn, người ta nhịn ăn, người ta in kinh cho người khác; để chi? mong người khác tìm hiểu chơn lý của chính họ và tiến hóa tới cái thức hòa đồng của Chư Phật, Chư Tiên, cái đó là cái chánh pháp. Tôi quý nhất là những người mà đã làm như tôi ở Việt Nam, như ông Nguyễn Xuân Liêm cũng vậy, cũng là có bao nhiêu tiền cũng dành dành dùm dùm in kinh cho người ta. Mà bị người ta chửi cũng làm, bị người ta rày cũng làm! Cái tâm họ muốn độ người, muốn tự mình thức tâm và ảnh hưởng người khác. Thì cái chuyện này ở thế gian rất ít, và chúng ta nếu bằng lòng như vậy thì chúng ta sẽ làm vô chủ thuyết, không có đặt cái chủ thuyết ngoại lai mà khống chế dân tộc. Mà dân tộc phát tâm thì trở thành một chủ thuyết vĩnh cửu và ảnh hưởng cả nhân loại. Vô chủ thuyết biến thành chủ thuyết mới là chơn lý của Phật. Mọi người phát tâm, quý vị không có phát tâm, tới đây nghe làm cái gì? Quý vị phát tâm muốn tìm hiểu cái gì của chính tôi thì lúc nào mà quý vị thực hành đi, rồi quý vị thấy cái chuyện này ông Tám ông làm từ hồi nào giờ, đâu có lường gạt ai? Chính ông lo cho tâm thân của ông yên ổn, bây giờ tôi biết lo cho tâm thân tôi yên ổn, tôi thấy tôi gặp ông thấy tôi vui vậy thôi, chứ có gì đâu quan trọng?! Tôi có đặt ông là ông Phật để ông phù hộ cho tôi? Không có vụ đó! Ông là bạn đồng hành tại thế gian được giải thoát và tôi sẽ hành như ông để tôi giải thoát. Chúng tôi sẽ sống trong cái cảnh an nhiên tự tại của cả Càn Khôn Vũ Trụ, cõi mở và không có con ma nào dám lén tới hết, mới thấy cái chánh pháp là chỗ đó. Chính tâm của quý vị mà thôi. Quý vị có tâm, có trí mà không chịu vun bồi cái tâm để cho trí nó mở, nó phát triển lên, đi tới chỗ vô cùng. Đó là “Biển cho lặng Minh Châu mới phát”. Quý vị được hòa đồng với cả Càn Khôn Vũ Trụ thì quý vị, cái luồng điện nó hòa đồng với Càn Khôn Vũ Trụ thì cái nước ở trong đó nó lặng, thanh tịnh, yên ổn, nó không có tranh chấp nữa thì Minh Châu mới phát là cái trí các bạn mới mở. Ở đây này chúng tôi tu là có Mô Ni Châu, nhắm mắt nó phát ra, nó chạy, chuyển chạy cái Càn Khôn Vũ Trụ, nó học tất cả chơn lý của Vũ Trụ để nó ảnh hưởng chúng sanh.

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

1. Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ Ông NGUYỄN VĂN NGOẠT (là thân phụ của bạn đạo Nguyễn Thị Duyên). Mất ngày 14.12.2015 (nhằm ngày 04.11 ÂL) tại Sóc Trăng, thọ 91 tuổi., được siêu thăng tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Vương Việt Hồng (Sóc Trăng) kính báo

2. Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho cụ bà NGÔ THỊ LANG (là thân mẫu của bạn đạo Lý Thị Kim) mất ngày 19.12.2015 (nhằm ngày 09.11 ÂL) tại Melbourne Úc Châu thọ 85 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Cám ơn quý bạn đạo.

Vương Việt Hồng (Sóc Trăng) kính báo

3) Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho ông MAI VĂN NGỌC. (là thân phụ của bd Mai Thị Kim Anh). Sinh năm 1934.

Mất ngày 23.12.2015 (nhằm ngày 13.11 ÂL) tại số 1 Tân Hòa Đông Q.6 Tp.HCM. Hưởng thọ 82 tuổi. được siêu thăng tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo.

Gia đình Mai Thị Kim Anh đồng kính báo

THƠ BẠN ĐẠO

Cha Giáng Sinh

Hôm nay là ngày Cha giáng sinh
Thương con xuống thế Cha đồng hành
Dạy con pháp báu hồn thăng tiến
Cha khổ vì con cõi phù sanh

Bôn ba lặn lội tìm con thơ
Đi khắp năm châu dạy con khờ
Giúp con tiến hoá Cha không ngại
Đêm Cha không ngủ trả lời thơ

Bao dòng chữ nhỏ dạy con thơ
Giúp con giải nghiệp tâm mê mờ
Khuyên con tu hành thông Đờ Đạo
Bao lần dạy con qua giấc mơ

Ôi tình của Cha thật bao la
 Gian nan cực khổ chẳng nề hà
Làm bạn cùng con dìu con bước
Mong con tiến hoá cõi Đại La

Lòng buồn rơi lệ nhớ đến Cha
Cha về quê cũ nơi rất xa
Bơ vơ nhớ Cha con tưởng niệm
Hương về Cha yêu niệm Phật Đà

Càng nhớ đến Cha con càng hành
Tu hành tinh tấn đạt điển thanh
Thân tâm thanh nhẹ hồn tiến hoá
Trở về bên Cha nguyện đạt thành

Thủy Bùi. Missouri 12/23/2015

Làm Phước Chính Ta

Bạn ơi! gắng hành tiến bước đi
Thầy đã trao ta Pháp Vô Vi
Soi hồn, Thở, Thiền hành xuyên suốt
Thân tâm an định thật huyền vi
Cảnh đời động loạn bao phiền toái
Thường xuyên niệm Phật bớt sân si
Tu thiền niệm Phật là làm phước
Làm phước chính mình bớt loạn si

Thủy Bùi. Missouri 12/24/2015